SERVASANCTUS TUSCUS DE FAENZA
Italien (?), 3. Viertel 15. Jh.
Seite 128r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8408
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

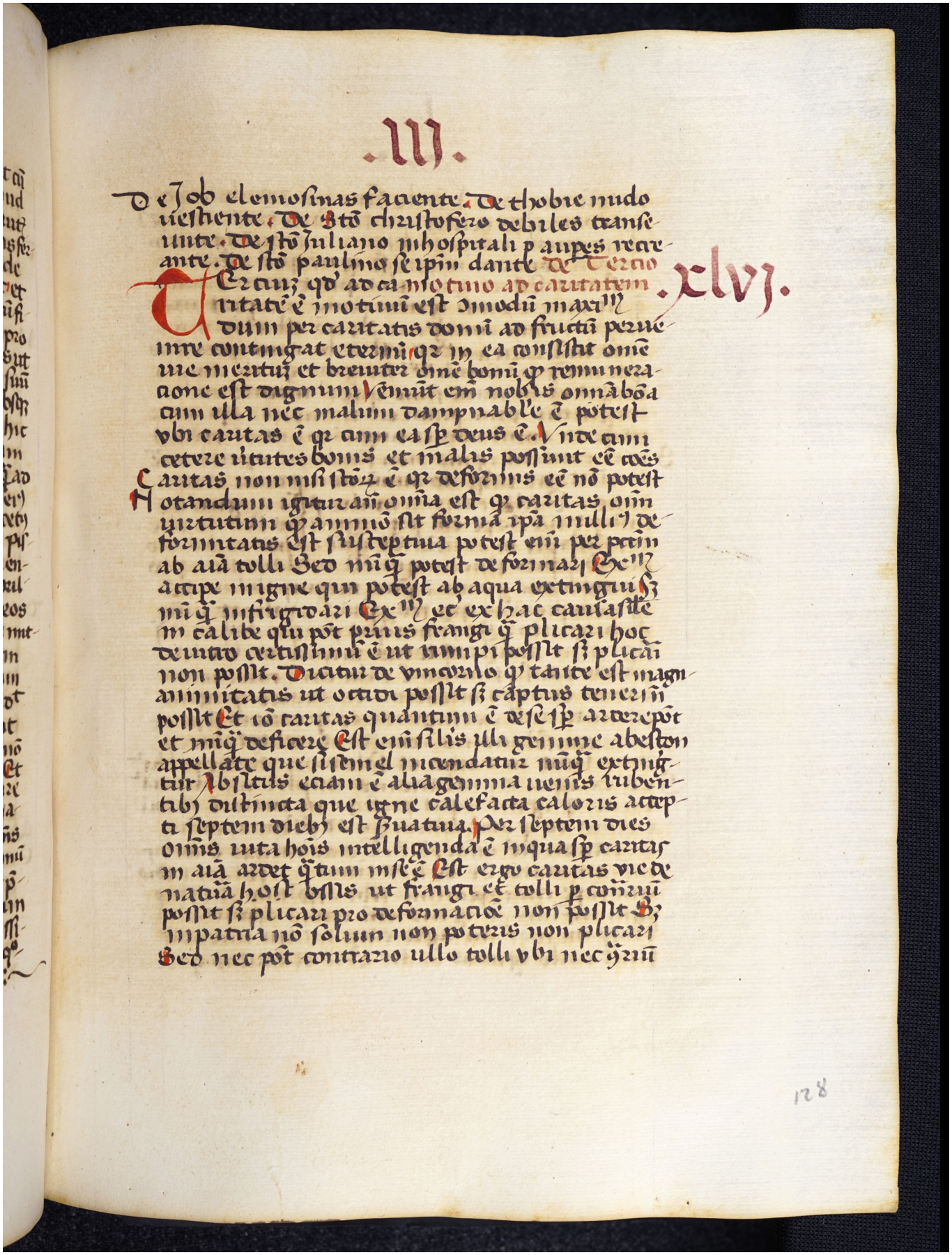

.III.

De Job elemosinas facientes. De thobie nudo
uestente. De sto christoforo debiles transe
untes. De sto juliano in hospitali p aupes recu
ante. De sto paulino sepiu dante. De Terno

.xlvj.

Caritas qd ad caritatem motuo ad caritatem
uitate e motum est modu maxi
dum per caritatis donu ad fructu peruc
nire contingat eterni qz in ea consistit omne
nc meritu et breuiter omne bonu q remuneratione est dignum. Venit cum nobis omnia bona
cum illa nec malum dampnabile potest
vbi caritas e qz cum ea sp deus e. Vnde cum
cetere uirtutes bonis et malis possint esse cres
Caritas non nisi sto q e qz deformis esse no potest
Notandum igitur aia omia est q caritas omn
uirtutum q animo sit forma ipa nulli de
formitatis est susceptiua potest enim per petu
ab aia tolli Sed nuq potest deformari Ex
actipe igne qui potest ab aqua extinguiri
nuq infrigidari Ex ee ex hac causa ste
m calibe qui pot prius frangi q plicari hoc
dicuto certissimu e ut rumpi possit si plicari
non possit. Dicatur de vinculo q tante est magn
animitatis ut occidi possit si captus tenerisi
possit Et io caritas quantum e de se sp arterepot
et nuq deficere Est enim silis illi gemme abeston
appellate que si semel incendatur nuq extingu
tur Absitus etiam e alia gemma uenis rubenti
bus distincta que igne calefacta caloris acceptu
septem diebus est fluatiua. Per septem dies
omis uita hois intelligenda e in qua sp caritas
in aia ardet q tum mste e Est ergo caritas vie de
natura hoist bsis ut frangi et tolli p contrariu
possit si plicari pro deformatione non possit Si
impatria no solum non poteris non plicari
Sed nec pot contrario ullo tolli vbi nec ignis

128